

# NOVICA

gospodarskih, obertnijskih in narodskih stvari.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti. sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XIII.

V Ljubljani v sredo 7. marca 1855.

List 19.

## O veselem rojstvu

perve

### cesaričinje avstrijsanske.

Topov grom praznika dan oznanuje,

V družbi molitve v nebesa hiti,

Serce se radosti polno dviguje,

Polno ljubezni u persih kipí.

Čuti so eni, enake so želje,

Austrii bije za Eno sercé,

Eno ji daja presladko veselje,

Vedno oči jej u Eno stermé:

Dete nježno! dete milo

Kakor lilija lepó,

Naj razvije svoje krilo

Čez glavico Ti nebó!

Naj nad Tabo mir kraljuje,

Zvezda zgodnja Ti mirú,

S Tabo carstvo se raduje

Brez kervavega sledú.

Rasi, rasi zmir veselo

Svojim roditeljem slast,

Zrašaj krasno se in smelo

Austrii mogočni v čast!

Kakor Mati se razcvetaj

V visokosti, milosti,

Serce svoje si upletaj

V vence žlahnih prednosti!

## S katerimi travami naj se obsevajo senožeti, kako in kdaj?

(Konec.)

Kdor hoče tako senožet, na katero se voda napoljuje, obsevati s travami, ktere so za tak svet naj pripravniše, naj zmeša sledeče semena skupej in jih poseje v sledeči meri \*): navadne divje lju-like 12 funtov, lesičjega répa 10, laške lju-like 8, tratnice 8, mačjega repa 4, visoke bilnice 4, pasje trave 4, bele deteljce 10, rudeče detelje 5 funtov. To je 65 funtov na oral.

Bolj vlažni senožeti z močno zemljo se priloga sledeča zmes: navadne divje lju-like 16 funtov, laške 10, ovsule (pahovke) 10, mačjega repa 8, tratnice 8, senožeške bilnice 6, pasje trave 5, lesičjega repa 5, bele deteljce 10, rudeče 8, stročnate detelje 2, ozkopernatega terpotca 1, korninšice 1 funt. To je 90 funtov za 1 oral.

Suhim senožetom se priloga naj bolje sledeča zmes: ovsule 25 funtov, divje lju-like 20, medene trave 10, mehkega glistnjika 5, rosule 2, pasjega repa 1, bele deteljce 12, rudeče 10, hmelnate detelje 10, korninšice 2, pimpinelice 2, polžarce 1 funt. To je 100 funtov na 1 oral.

Pri posevanji teh mnogoverstnih semen naj se ložeje seme loči od težjega in samo za-se seje, sicer se ne bo lepo enako razdelilo.

Zemlja pred setvijo semen se mora pridno obdelati in pripraviti za posevo — to je, globoko se mora zrahljati (izorati), vse kepe prav na drobno razdrobiti, kamnje pobráti, pepél odpraviti in svet lepo poravnati. Vsaki rastlini se mora poskerbeti pripravno ležišče, — koliko bolj je to treba pri tacih nježnih, drobnih semencih, kakor so trave! Če travno seme le več kakor čez en pavec z zemljo pokriješ, ti že ne bo kalilo.

Semena pa se sejejo same ali pa s kakošnim žitom, ki seme preraša prvo leto. Oboje zna dobro, oboje pa tudi slabo biti; dobro je, ker žito varuje mlado travico pred prepekoma sonca in pred silo vetra; slabo pa je, ker ji žito, med katero travo seješ, jemlje živež. Iz vsega tega je očitno, da se mora žito, ki se s travami vred seje, redko sejati.

Eni svetujejo travne semena sejati spomladi, drugi pa v jeseni. Oboje zna prav biti, kakor je kraj. V jeseni je zato boljše sejati, ker se seme enakomerno in bolj popolnoma zaraste, kakor spomladi, ker ga dolga suša lahko zamori; nasproti pa je spet boljše travne semena spomladi sejati v tacih krajih, kjer se zima zgodaj začne in hud in dolg mraz nježno kal pokonča.

Naj se gospodar po svojem kraji to ali uno izbere iz sledečega:

\*) Nemške in latinske imena smo povedali že v prvih listih letošnjih „Novic“.